

[Raketové zbrojení, západní Evropa, SSSR a USA]

79/023 (791211-4)

Západní Evropou v těchto týdnech hýbe otázka vyzbrojení raketami středního doletu. Do toho zasahuje vehementní propaganda ze strany sovětského bloku, která chce takovému vyzbrojení západní Evropy zabránit. Slyšíme, jak je budoucnost Evropy líčena v nejčernějších barvách, dojde-li nakonec přece jenom k tomu, že nové rakety budou vyrobeny a připraveny k použití. Máme snad opravdu mít důvod k hysterii? Po poslední světové válce měly Spojené státy nepochybně převahu nad Sovětským svazem. A ten udělal všechno pro to, aby tuto převahu vyrovnal. Vyrobil své atomové a jaderné zbraně, modernizoval všechny ostatní druhy zbraní, a zejména intenzivně pokračoval v rozvoji raket. Západ na to reagoval velmi nervózně, ale to bylo pochopitelné, když musel být svědkem, jak Sovětský svaz rozšiřuje a upevňuje svou mocenskou sféru. Po celou dobu zůstávala západní Evropa ve stínu závodů ve zbrojení. Dnes, kdy si západní Evropa musí pomalu zvykat na novou situaci jednání mezi Sovětským svazem a Spojenými státy a kdy je v dohledu SALT 2, projevují se zvýšenou měrou obavy, že osudy západní Evropy by se mohly dostat na okraj amerických zájmů. Evropa skutečně v současné situaci není schopna čelit eventuálnímu sovětskému útoku. V roce 1968 byla vojenská intervence v Československu příčinou politického šoku západoevropských politiků a dodnes je chápána jako výstraha. Nelze si nikterak divit, že zejména vojenští odborníci si přejí mít země západoevropského bloku lépe zajištěny, neboť otázka eventuálního vstupu Spojených států do války kvůli napadené Evropě je až do problematičnosti závislá na momentální vnitropolitické situaci ve Spojených státech a na ochotě a připravenosti veřejného mínění takový krok podporovat. Nadto se politicky i vojensky nechce západní Evropa cítit příliš závislá na Spojených státech. A k tomu přistupuje i to, že to byl Sovětský svaz, který modernizoval svou raketovou sílu na svých západních hranicích, takže je schopen v nejkratší době zasáhnout kterýkoli cíl v západní Evropě více než pěti sty jadernými hlavicemi. Jak situace opravdu vypadá, vědí asi jen odborníci; propagandě ani z jedné strany nelze věnovat naivní důvěru. Nepochybnou skutečností však zůstává, že Sovětský svaz trvá na „vyrovnanosti“ ve vyzbrojení obou stran; to je změna proti situaci před 30 a ještě před 20 lety. Přitom bude sám brzo stát v podobné situaci, do jaké postavil po 2. světové válce Spojené státy a západní Evropu, když bude muset sledovat hospodářsky,

technicky i vojensky se rozmáhající Čínu. – Lze uzavřít: jestliže dnes evropské státy usilují o lepší raketové vyzbrojení, je to logickým důsledkem celé sovětské zahraniční, zejména mocenské politiky poválečné. Kdyby nedošlo v roce 1968 k vojenské intervenci do naší země a k ostentativní demonstraci sovětské vojenské síly, dnes by západní Evropa asi neusilovala o nové typy raket.

11. XII. 79